

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. An & qualem potestatem donandi habeant Episcopi, aliique Prælati,
vel Rectores Ecclesiarum, & an etiam, ac quatenus Religiosi?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

intuitu, ut si quid humanitatis donanti accidisset, haberet rem donatam taliter is, qui accepit; si autem supervixisset donans, aut revocasset donationem taliter factam, aut prior moreretur donatarius talis, quam donans, res donata maneret, vel rediret ad donantem: & hæc donatio mortis causâ quoad formam, & modum constitutionis convenit cum contractibus, ita ut non censetur perfecta, nisi mutuis donantis, & donatarii consensus intervenit; quoad effectum convenit ferè cum ultimis voluntatibus *leg. vet. Cod. de donat. mortis causâ.*

§. II.

Qua donatio insinuationem exigit apud Iudicem, & qua non exigit?

Donatio inter vivos, quod nonnunquam, ut valida sit, de rigore iuris coram Iudice insinuanda sit (sive in sive extra Iudicium) à donante suam voluntatem donandi declarante, & ut in acta referatur, ac scriptura super ea conficiatur, petente; cui insinuationi renuntiare non possit donans, ex iure Civili patet *l. donatio & l. in donationibus C. h. t.* ad multas scilicet fraudes, quæ in donationibus alicujus notabilis quantitatis, faciliè intervenire possunt, & nimiam etiam cavendam profusionem, cum periculo insolitæ paupertatis: & quamvis olim omnis donatio insinuanda fuerit, quæ ducentos solidos (sive ducatos Ungaricos, quos solidorum nomine venite hodie communiter docent) excedebat; postea verò, quæ trecentos

excedebat, hodie tamen insinuanda quæ quingentos solidos excedit, nisi absque hac insinuatione, invalida quoad excessum ultra quingentos solidos talis donatio; nisi donatio obligatione insinuationis sit excepta, quæ liter excipiuntur donationes factæ in modum, quæ corrumpunt, reparantur, quæ fiunt pro redimendis captivis, quæ fiunt Ecclesiis, aut aliis piis locis, quæ sunt remuneratoriæ, beneficiorum acceptorum causâ factæ, aut ob aliquam sequia præstita; quæ non solius modestiæ, & liberalitatis causâ, sed militiam v. g. ad studia, ad cupiensium fiunt; & denique quæ fiunt, & confirmantur adjecto juramento, de illis non revocandis: potest tamen etiam factâ insinuatione excessum ultra legem præscriptum donatarius securâ conscientiâ retinere, donec à donante, aut à hujus hæredibus excessus talis repetatur, vel per iudicis sententiam, quoad excessum talem, rescissa fuerit donatio, quæ per leges non censetur simpliciter irrita talis donatio etiam quoad excessum, tantum sub conditione, si revocatur donans.

§. III.

An & qualem potestatem donandi habeant Episcopi, alique Praelati, ac Rectores Ecclesiarum, & an etiam ac quatenus Religiosi

Quod non possit Praelatus sive Regularis, sive secularis, immobilitas, & in notabili quantitate, nisi gratuita, & liberales donationes facere, ex bonis & proventus communi-

munibus Ecclesie, sive monasterii ex *Cap. Fraternalitatem 2. h. t.* sumitur, tum quod talis Donatio sit verissima alienatio, tum quod in generali administratione alicui concessa, non veniat donatio merè gratuita, & liberalis: si tamen titulo pietatis, Eleemosynæ, misericordiæ &c. tales donationes, ex talibus communibus Ecclesie proveniunt sicut à Prælo Ecclesie, vel sint donationes remuneratoriæ &c. non prohibentur Prælati Ecclesiarum, modò sint moderatæ, etiamsi fiant sine juris solemnitatibus ad alienandum requisitis. Imò etiam bona immobilia Ecclesiarum, ad remuneranda obsequia præstita, donari posse, adhibitis tamen solemnitatibus juris *Ex Cap. per tuas 5. h. t. patet.* Plurimum tamen ad harum donationum valorem facit recepta loci consuetudo, juxta quam modica donare, ita ut Ecclesia nihil exta- libus etiam merè gratuitis, & liberalibus donationibus lædatur, passim Prælati conceditur, ad vitandam Avaritiæ speciem, & hominum benevolentiam retinendam; quod ipsi etiam Ecclesie utile est. Quænam autem donationes modicæ, ac moderatæ censeri debeant, ex prudentum arbitrio varias attendendo circumstantias, desumendum viderur.

Religiosi, qui cum licentiâ superioris sui extra monasterium degunt, & beneficia obtinent, possunt de redditibus Ecclesiasticis, quorum libera illis permilla est administratio, aequè, ac sæculares beneficiati inter vivos disponere, & consequenter de illis etiam, jus commune attendendo (quidquid sit de Bulla Clementis VIII. de largitione munerum

Compend. Pirhing.

&c. quam non ubique receptam multas- ferunt, & multum limitavit, aut decla- ravit Urbanus VIII.) possunt facere do- nationes honestas, & moderatas. Illi verò Religiosi, qui ex Prælati, aut Ordinis Commissione honorum monasterij ad- ministrationem aliquam sibi commissam habent, donationes facere possunt, juxta licentiam illis à superioribus concessam, aut quantum Ordinis statuta, vel con- suetudo recepta permittunt. Alii deni- que Religiosi, quibus nulla talis, nec ex officio, nec ex commissione administra- tio competit, nullas sine superioris tacitâ, vel expressâ licentiâ donationes facere posse votum etiam paupertatis probat.

§. IV.

De quibusdam donationibus, seu concessionibus Ecclesiarum seu beneficio- rum Ecclesiasticorum, vel qua fieri possint alienis Ecclesiis.

PRImò quod beneficium nondum va- cans, in titulum conferri non possit, particulari alicui personæ, uniri autem possit, seu in proprietatem concedi, ac donari, monasterio alicui, Dignitati, seu Prælaturæ &c. vivente etiam bene- ficiario, absque eo tamen, ut hic dum vivit, eâ Ecclesiâ, aut beneficio privetur, nisi delictum privationem inferens com- mittat, *ex cap. Consultationibus 4. h. t. patet.* & factis etiam de hoc actum in *Titulo 8. de concessione præbende, & in Titulo quinto sessionis 6.* Secundo patet *ex cap. inter Dilectos 8. h. t.* quod possit lo- cus aliquis pius alteri Ecclesie, monaste- rio, sive loco Religioso se subicere, cum consensu saltem Episcopi, si locus ille sacer sit, & subiectus Episcopo; vel

V v v

sine